

[Energiministeren]

forudse, da varmeplanloven i sin tid i 1979 blev vedtaget.

Når det er lagt op særskilt i forhold til udvalget, er det netop et hensyn til, at udvalget kan være bekendt med, at den administrative praksis i forbindelse med loven naturligvis gradvis undergår forandringer i takt med, at ressourcerne og de tekniske og økonomiske muligheder ændrer sig. Derfor er det i allerbedste forståelse med ånd og mening i selve lovgivningen, at dette spørgsmål separat blev lagt op til udvalgets vurdering.

Jeg kan i øvrigt på baggrund af, at udvalget ikke har færdiggjort arbejdet med lovforslaget, være glad for, at fremgangsmåden blev sådan, for så fik vi trods alt en stillingtagen til dette væsentlige spørgsmål.

Fru Ingerlise Koefoed spurgte specielt om affaldsforbrændingsanlæggenes placering i forbindelse med varmeplanlægningen. Om det kan jeg kun sige, at affaldsforbrændingsanlæg i en række kommuner er en vigtig bestanddel af varmforsyningen, og at de lægges ind og oven i købet også gives en vis prioritet med hensyn til den rækkefølge, hvori man anvender forskellige forsyningsanlæg. Det er ikke ualmindeligt, at man forlods søger at udnytte den varme, som produceres ved affaldsforbrænding, derefter overskudsvarme i industri og til allersidst spidsbelastningsanlæg af forskellig art.

Men det er naturligvis også en selvfølge, at denne varmeplanlægning, hvori affaldsforbrændingsanlæg indgår, ikke ses adskilt fra spørgsmålet om de særlige miljømæssige krav, som også må være opfyldt i forbindelse med affaldsforbrændingsanlæg. Jeg er meget opmærksom på, at folketinget har behandlet det spørgsmål, og den omstændighed, at affaldsforbrændingsanlæg indgår i varmeplaner, er jo ikke dermed nogen godkendelse af de miljømæssige forhold.

Jeg kan oplyse fru Ingerlise Koefoed om, at der tages et specielt forbehold med hensyn til den miljømæssige behandling af affaldsforbrændingsanlæg; de er ikke i forbindelse med godkendelsen af en varmeplan dermed også godkendt. Det er i allerbedste forståelse med miljømyndighederne; at man på energi- og miljøens fællesskab behandler disse spørgsmål på en sådan måde, at det også ud fra fru Ingerlise Koefoeds synspunkter burde være betryggende.

Maisted (FD):

Jeg ville være helt sikker på, at jeg huskede rigtigt, og derfor har jeg fået bekendtgørelsen af lov om varmforsyning. I § 1 står der, at lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand samt at formindske energiforsyningsafhængighed af olie. Der står altså overhovedet ikke noget om kulforsyning eller anvendelse af kul.

Derimod laver man altså en beretning, som jeg har henvist til, den 18. marts, hvor man reelt laver om på lov om varmforsyning, idet man bl.a. et sted skriver, at dette indebærer, at kul kun kan anvendes i de dele af landet, hvor der ikke er mulighed for naturgasforsyning, eller hvor det på grund af utilstrækkelige mængder halm eller andre indenlandske energiressourcer ikke er muligt at udnytte disse ressourcer på økonomisk forsvarlig måde.

Det vil altså sige, at man reelt laver en lovændring, og skønt ministeren har fremsat et lovforslag den 30. januar, ulejliges man sig altså ikke med at ændre på den eksisterende lovgivning, men mener, at man har ret til at lave en lovændring via en beretning. Beretninger burde imidlertid efter forretningsordenen kun laves i forbindelse med færdigbehandling af lovforslag, som ikke kommer til endelig afgørelse her i salen efter forretningsordenens § 8, stk. 13.

Det er en fantastisk måde at lave et stykke arbejde på, og jeg hørte ikke, at ministeren overhovedet imødegik det. Jeg har selvfølgelig også set på § 38 og § 39, og jeg kan da godt forstå, at det eneste, der skal ske, er, at § 39 ophæves, for i den forpligtes ministeren til at lave en revision.

Jeg har ikke fulgt dette her på nærmere hold, men jeg kan bare se kendsgerningerne, når jeg tager loven og beretningen, nemlig at man altså i et folketingsudvalg er i stand til at lovgive uden om gældende lov, og at ministeren ikke finder nogen anledning til at gøre det til lov, når han fremsætter et lovforslag den 30. januar til endelig behandling nu. Det begriber jeg ikke et ord af.

Energiministeren (Enggaard):

Hvis hr. Maisted går lidt videre i sine studier, vil han også vide, at det er forudset, at